

РЕШЕНИЕ

№ 3684

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12802** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 от ДОПК.

А. В. В., представляван от адв. В., оспорва Ревизионен акт (РА) № Р 22002218007072 091 001/ 07.06.2019г., издаден от В. В., началник сектор, възложил ревизията и П. П., ръководител, органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден при обжалването му по административен ред пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 1596/ 20.09.2019г., с който са установени задължения по чл.48, ал.1 ЗДДФЛ за данъчни периоди 2012г., 2013г., 2014г. общо в размер на 9159,54 лв. заедно със закъснителни лихви.

Въведени са оплаквания за материална незаконосъобразност на акта и за издаването му при съществени нарушения на процесуални норми, аргументирани с твърдения, че изводите на органите по приходите са резултат на противоречиви и недоказани констатации и неизяснена фактическа обстановка; на необсъждане на тезите и доказателствата на ревизираното лице (РЛ). Поддържа се, че в разрез с чл.109 ДОПК установителното производство обхваща 2012г. и 2013г. Органите по приходите са събирали доказателства за доходи през 2014г., но не и за 2012г. и 2013г. Актът съдържа позоваване на предходен РА, какъвто липсва в преписката.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от адв. В., е за отмяна на РА. Претендират се и разноски. В писмено становище по чл.149, ал.3 ГПК вр. § 2 ДР на ДОПК пълномощникът на В. подчертава, че ревизиращите са събирали доказателства единствено за получени от него през 2014г. доходи, но не и за периода 2012г.-2013г., който е погасен по давност и не подлежи на ревизиране. Неразбираемо било

създението в акта, че към 01.01.2015г. оспорващият е разполагал с налични парични средства в брой 5000 лв. Свидетелите И. и Б. обективно и безпристрастно разяснили, че родителите на В. са разполагали с финансови средства и през периода 2012г. – 2013г. са го подпомагали финансово чрез предоставяне на парични средства, което съответства на духа и традициите на българския народ.

Ответникът, директорът на дирекция ОДОП С., отрича основателността на жалбата с препращане към съображенията в Решение № 1596/ 20.09.2019г. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото писмени доказателства, съдът приема следното от фактическа страна:

С Решение № 1746/ 12.11.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. е отменен издаденият спрямо В. РА № 22221017008185 091 001/ 10.08.2018г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия, при която да се анализират договора за покупко-продажба на дружествени дялове от [фирма], сключен между В. и Н. Н.; да се изискат доказателства за датата на плащане на сумата 160 000 лв.; да се извършат насрещни проверки на заемодатели по представени от РЛ 7 договора за заем на суми, надхвърлящи 10 000 лв.; да се съберат доказателства относно твърдението на В., че в края на 2011г. е получил сумата 20 000 лв. Посочено е, че указанияте от решаващия орган действия не са изчерпателни.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р 22002218007072 020 001/ 20.11.2018г., издадена от В. В., началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД 01 803/ 07.06.2017г. на териториалния директор, е възложено извършване на ревизия спрямо А. В. с обхват определяне на задълженията му за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2014г. Определен е екип в състав П. П., ръководител и П. И.. Срокът на ревизията е 3 месеца с начална дата връчване на ЗВР, което е сторено на 3.12.2018г. Според ЗИЗВР № 22002218007072 020 002/ 26.02.2019г. срокът за приключването ѝ е 03.05.2019г.

Констатациите по РД № Р 22002218007072 092 001/ 17.05.2019г. са следните:

А. В. е местно физическо лице по чл.4, ал.1, т.1 ЗДДФЛ, неженен, с едно малолетно дете.

В доклада са очертани процесуалните действия на екипа – искания за представяне на документи и обяснения до РЛ, присъединяване на доказателствата, събрани преди да бъде издаден отмененият РА № 22221017008185 091 001/ 10.08.2018г., насрещни проверки на физически лица.

Присъединени са генерирани в информационната система на НАП документи от проверка на А. В., касаеща ревизираните периоди и приключила с протокол № П-22221017001101-073-001/ 01.11.2017г.

РЛ не откликнало на исканията с изх. №Р-22221017008185-040-003/10.04.2018г. и изх. №Р-22002218007072-040-003/ 17.04.2019 г. В отговор на искане изх. №Р-22221017008185-040-001/ 29.11.2017г. са представени извлечение от разплащателна сметка в [фирма] и договор от 18.11.2014г. за покупко-продажба на дружествени дялове от капитала на [фирма]. В. не посочил данни и доказателства за финансовото и имущественото си състояние и за направените разходи през 2012г., 2013г. и 2014г.

Проверките в информационната система на НАП показали, че за РЛ не са подавани уведомления по чл.62 от КТ. За 2012г. и 2013г. липсват сведения за изплатени доходи

на В., който за тези периоди не е подавал декларации по чл.50 от ЗДДФЛ, за него липсват и справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени на доходи.

За 2014г. жалбоподателят е декларирал по чл.50 от ЗДДФЛ сума на годишните данъчни основи по чл.17 от ЗДДФЛ в размер 9 872,37 лв., включваща доходи от управление и контрол на [фирма] и от друга стопанска дейност - от „Д. Ж.“.

През ревизираните периоди А. В. е притежавал дружествени дялове или е участвал в управлението на следните дружества: [фирма], Професионален футболен клуб С.-1919, [фирма], [фирма], [фирма], „Е. А.“, „И. Финанс Холдинг“, [фирма], „Т. П.“, Професионален футболен клуб „П. Б. 2011“, [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

При предходната ревизия са извършени насрещни проверки на дружествата, в които жалбоподателят е имал участие, но от тях не е постъпила информация за изплатени доходи в негова полза за 2012г. и 2013г.

През ревизираните периоди А. В. е купувал и продавал дружествени дялове и е правил парични вноски в капитала на търговски дружества, именно:

От 11.09.2012г. оспорващият е собственик на [фирма], съгласно чийто учредителен акт към момента на регистриране на дружеството са внесени 100% от капитала му в размер на 20000 лв. На 26.06.2013г. В. продава на Р. К. И. дружествените си дялове в [фирма] за 2000 лв.

От 22.04.2008г. жалбоподателят е съдружник в [фирма] с дял в размер на 1 250 лв. На 14.12.2012г. същият продава дяловете си в [фирма] на Г. С. Г. за сумата от 1 250 лв.

От 04.01.2013г. РЛ е съдружник и управител в [фирма], в чийто капитал е внесъл 50 лв.

От 21.05.2013г. В. е съдружник в [фирма], след като на същата дата купува дела на [фирма] в дружеството за сумата от 4 000 лв.

От 11.12.2013г. жалбоподателят е съдружник в [фирма], след като на същата дата купува дяловете на В. Ж. В. и М. В. А. в това дружество за сума в размер на 55 000 лв. На 15.03.2013г., РЛ купува дялове на стойност 5 000 лв. в [фирма].

От [фирма] е дадена информация, че А. В. е получил на 17.09.2013г. чрез системата за парични преводи W. U. паричен превод за 2 800 Е. /левава равностойност 5 476,32 лв./ от М. К., В., С. Republich.

От [фирма] е постъпила информация, съгласно която по банковата сметка на РЛ са внесени следните суми:

- на 24.04.2014г. от [фирма] са внесени 1 600 лв., с посочено основание - по сметка;
- на 24.04.2014г. от [фирма] – 1 600 лв., с посочено основание - по сметка;
- на 24.09.2014г. от [фирма] – 5 000 лв., с посочено основание - по договор от 02.07.2014 г.

А. В. не е дал обяснения за получените суми, поради което ревизиращите са приели същите за недеklarиран облагаем доход по чл.35, ал.6 от ЗДДФЛ, за какъвто се счита доходът от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда ЗДДФЛ или с окончателни данъци по реда на ЗКПО.

Въз основа на събраните от и за РЛ доказателства, е установено несъответствие между имущественото и финансовото негово състояние и извършените разходи.

В рамките на предходната ревизия на жалбоподателя е връчено уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК. На 17.04.2019г. му е съобщено второ уведомление по

цитирания текст за установени обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК – „налице са данни за укрита приходи или доходи“ и чл.122, ал.1, т. 7 от ДОПК – „получените приходи, доходи не съответстват на имуществото и финансово състояние за ревизирания период“. В. е уведомен за възможността задълженията за данък върху доходите на физическите лица за ревизираните периоди да бъдат установени по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК. Предоставен му е 14-дневен срок за представяне на доказателства и формиране на становище, което не е сторено.

Проследено е в хронологичен план движението на паричните средства (т. нар. паричен поток) за всяка от ревизираните години. Прието е (таблица на стр.20 РД, л.35, гръб от делото), че към 01.01.2012г. В. е разполагал с парични средства в брой в размер на 5 000 лв. по следните съображения: в рамките на предходната ревизия той не е декларирал налични парични средства към 01.01.2012г. въпреки двукратното изискване с ИПДПОЗЛ от 29.11.2017г. и от 10.04.2018г. С жалбата срещу отменения РА А. В. е заявил, че за 2011г. е подал данъчна декларация с вх. №10008082/ 02.05.2012г. с декларирана сума от 20000 лв. и платен данък в размер на 1 332 лв. Не е посочил конкретни данни за платеца на дохода и датата на получаване на сумата. Заявил е общо, че сумата е платена „в края на годината“ и е логично да се приеме, че е разполагал с нея към 01.01.2012г. За 2011г. жалбоподателят е подал ГДД вх. №10008082/ 02.05.2012г. с деклариран доход от 20 000 лв. по извънтрудови правоотношения от „С. К.“, но същата фактически не е изплатена на В. през 2011г. и към датата на издаване на РА, за което е образувано изпълнително дело. Освен това от „С. К.“ не е подадена справка по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения на РЛ. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС през 2011г. на основание чл.176 от ЗДДС и е с големи задължения към НАП. В. не е представил пред органите по приходите документ, удостоверяващ изплащането, респ. получаването на въпросната сума от 20 000 лв. При тези данни е прието, че той не е разполагал в брой със сумата 20 000 лв. към 01.01.2012г.

Нито в ГДД по чл.50 ЗДДФЛ, нито в рамките на предходната ревизия В. е сочил данни за получени и/или предоставени заеми. Независимо от това с жалбата срещу отменения РА навежда неконкретизирани твърдения за заеми от физически лица, които е следвало да бъдат взети предвид при формиране на паричния поток за 2013г. Не се назовават заемодатели и получени суми. Едва в рамките на административното обжалване се представят седем договора за заем между различни физически лица /заемодатели/ и А. В. /заемополучател/, като шест от договорите са от 2011г., и един е от 2012г.

Както в жалбата срещу първия РА, така и в уведомителното писмо, не се сочат конкретни по размер суми от заеми, които според жалбоподателя следва да намерят отражение при съпоставката на приходите и разходите. При втората ревизия В. също не е посочил каква част от заемите са били налични в брой през ревизираните периоди.

Извършени са насрещни проверки на 7-те заемодателя, при които е констатирано:

Т. В. (майка на РЛ) е представила копия от два договора за заем: от 24.06.2011г. за сумата 9 500 лв. и от 25.08.2011г. също за сумата от 9 500 лв., като общата сума на предоставените в заем средства е 19 000 лв.

В. Ж. В. (баща на РЛ) също е представил копия от два договора за заем от 27.06.2011г. за 9 200 лв. и от 29.11.2011г. - за 9 000 лв., с обща стойност на заемните средства 18 200 лв.

И. В. Д. (съпруг на сестрата на А. В.), е представил три договора за заем: от 07.07.2011г. за 9 500 лв., от 22.08.2011г. за 9800 лв. и от 01.03.2012г. за сумата 2 500 лв. с обща стойност на заема 21 800 лв.

Според изброените договори всеки от заемодателите е предоставил заеми на обща стойност над 10 000 лв., респ. В. е получил заеми на обща стойност 59 000 лв. Всички договори са със срок до 20.12.2012г., като е уговорена лихва от 0,08 % от стойността на заетата сума. Страните изрично са заявили, че не са плащани лихви, както и че заемите не са погасени. Ревизиращите се позовават на чл.50, ал.1, т.5, буква „а“ от ЗДДФЛ: както за А. В., така и за заемодателите В. и Д. е съществувало задължение да отразят заемите в декларации по чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ, което не е сторено. Заемодателите са заявили, че паричните средства са дадени „касово“ и за разписка се считат самите договори. Декларирали са, че заемите още не са върнати и по същите не са изплащани лихви; че предоставените в заем средства са от спестявания от трудови възнаграждения, но не са представили документи за получени доходи, извлечения от банкови сметки и други, с които да докажат, че са разполагали с парични средства в брой към датите на договорите за заем. Не са представили и доказателства за съхранени в брой парични средства.

Спрямо И. В. Д. е извършена ревизия за периода 2009г. – 2012г., приключила с РА №Р-2210-1405866-091-001/ 16.11.2015г. От Д. са изискани данни за направени през 2009г. – 2012г. разходи, включително и за предоставени заеми. Лицето не декларирало предоставени заеми на А. В..

Решаващият орган (при проверка в информационния масив на НАП) констатира, че до 2005г. В. В. не е подавал декларации по чл. 41 от Закона за облагане доходите на физическите лица отм. /ЗОДФЛ отм./. За 2006г. е подал декларация по чл.41 от /ЗОДФЛ отм./, с декларирана обща годишна данъчна основа 2 400 лв. През следващите години е подавал декларации по чл.50 от ЗДДФЛ и е декларирал обща годишна данъчна основа както следва: за 2007г. – 3 148,41 лв., за 2008г. - 35 708,32 лв., за 2009г. - 25 451,10 лв., за 2010г. - 29 778,00 лв. За 2011г. В. В. не е подавал декларация по чл.50 от ЗДДФЛ. До 2011г. включително за лицето не са подавани справки по чл. 62 от Кодекса на труда /КТ/ - за сключени трудови договори.

В. Ж. В. през периода 2009г. – 2011г. е плащал лизингови вноски за автомобил към [фирма], като е платена общо сума в размер на 15 120,45 лв.

За третия заемодател - Т. В. е подадена справка по 62 от КТ единствено от „Л. Б. – Л.“, като за 2002г. и 2003г. с посочено трудово възнаграждение от 110 лв., а за следващите периоди до 2011г. включително, е декларирано трудово възнаграждение от 240 лв.

При горните данни ревизиращите са приели, че не може да се ценят общите и неясни твърдения на А. В. за разполагаеми парични средства в брой от получени заеми. Така за целите на ревизията е приет най-благоприятният за лицето вариант, а именно - че към 01.01.2012г. е разполагал с налични парични средства в брой в размер на 5 000 лв.

Приходната част на паричния поток за 2012г. включва:

- приетата от ревизиращите начална разполагаема сума в брой от 5 000 лв.;
- 1 250 лв. от продажбата на дружествени дялове в [фирма] на 14.12.2012 г., на Г. С. Г..

Разходната част на паричния поток за 2012г. включва:

- 20 000 лв. - внесен капитал в [фирма] на 11.09.2012г.
- 100 лв. - платени задължения на трети лица;
- 300,85 лв. - разходи за услуги от [фирма] и [фирма].

Съпоставката на доходите и разходите за 2012г. показва недостиг на парични средства в размер на 15 400,85 лв. и дължим данък на основание чл.48, ал. 1 от ЗДДФЛ 1 540 лв.

Приходната част на паричния поток за 2013г. включва:

- 2 000 лв. от продадени дялове на [фирма] на 26.06.2013г., на купувач Р. К. И.
- 5 476, 32 лв. - други облагаеми доходи/други източници на доходи, установени от ревизиращия екип – получен на 17.09.2013г. паричен превод в размер на 2800 Е. /с левова равностойност 5 476.32 лв./ от М. К., В., С. Republich.

Разходната част на паричния поток за 2013г. включва:

- разходи в размер на 64 050 лв. за придобити дялови участия, а именно:
- 50 лв., внесени на 04.01.2013г. в капитала на [фирма];
- 4 000 лв. - за покупка на дружествени дялове на [фирма] на 21.05.2013 г.;
- 55 000 лв. - за покупка на дружествени дялове на [фирма] на 11.12.2013 г.
- 5 000 лв. - за покупка на дружествени дялове на [фирма] на 15.03.2013 г.
- разходи за доставки от регистрирани по ЗДДС лица - 996,43 лв., в това число от [фирма] и [фирма].

При съпоставката на доходите и разходите за 2013г., е установен недостиг на парични средства в размер на 57 570,11 лв.

За 2013г. е установена данъчна основа по чл.122, ал.2 ДОПК за облагане /обща годишна данъчна основа/ в размер на 63 046,43 лв., формирана като сбор от установения при ревизията недостиг на парични средства в размер на 57 570,11 лв. и укрити доходи в размер на 5 476,32 лв. от М. К., В., С. republich. За 2013г. е установен дължим данък по чл.48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 6 304,64 лв.

За 2014г. не е установен недостиг на парични средства. За тази година е установена данъчна основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК в размер на 18 072,37 лв., формирана от укрития доход - в размер на 8 200лв. - деклариран от РЛ доход от други източници общо в размер на 9 872,00 лв. Установен е данък по чл.48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 1 807,24 лв., като след приспадане на авансово внесения данък при ревизията е установен данък за довносяне - 1 314,82 лв.

Срещу връчения на В. на 20.05.2019г. РД не са подадени възражения. Констатациите и изводите в него са възприети от издателите на РА № Р-22002218007072-091-001/ 7.06.2019г., съобщен на адресата си на 28.06.2019г.

Следва оспорване на РА по чл.152 ДОПК, в което жалбоподателят поддържа, че макар първоначално да са оформени като заеми, предоставените парични суми от родителите и зет му представляват безвъзмездно предоставени средства и такива за послужване за определен период, поради което не са декларирани в ГДД. В действителност се касае за дарение в предвидената от закона форма за действителност – предаване на паричните суми в унисон с житейската практика и национална традиция.

Решаващият орган възприема позицията на жалбоподателя като несъгласие с определянето на началната разполагаема сума у В. към 01.01.2012г., но подчертава, че в никоя от фазите на ревизионното производство той не се е ангажирал с посочване на конкретен размер на паричните средства в брой, които е имал към цитираната дата – нито е откликнал на ИПДПОЗЛ, нито е

попълнил двукратно изисканите му декларации по чл.124 ДОПК. Оспорващият не посочил доказателства на коя дата и по какъв начин сумата 20 000 лв. с източник „С. К.“, визирана в декларация по чл.50 ЗДДФЛ за 2011г., му е изплатена, щом дружеството не е подало справка по чл.73 ЗДДФЛ.

Недоказано според решаващият орган е и предоставянето на парични средства във формата на заеми от родителите и съпруга на сестрата на В. – обстоятелство, заявено от него едва с жалбата срещу отменения РА. При насрещните проверки заемодателите не сочат заемите да са трансформирани в дарение. Родителите на РЛ не са ангажирали доказателства, че са имали възможност да спестят и съхранят заетите/дарени суми. Най-сетне, в рамките на ревизията, извършена спрямо И. Д., последният не е декларирал да е предоставил заем на В. през 2011г., а и в друг момент.

Решение № 1596/ 20.09.2019г. на ответника, с което РА е потвърден, е връчено на В. на 25.09.2019г.

Д. И., бивш служител на ръководената от бащата на В. [фирма] и познаваща семейството от 1995г.-1996г., разпитана в осз на 15.09.2020г. споделя, че майката на жалбоподателя се занимавала с кинорежисура в немска фирма, получавайки „добра“ заплата във валута. В периода 2010г. - 2011г. родителите на А. работели във фирма за транспорт и фармация, майката като кинорежисьор. Получили и наследство по линия на майката. В този период стандартът им на живот бил висок. Родителите подпомагали както сина, така и дъщеря си.

П. Б., познаващ жалбоподателя и неговите родители В. и Т. от повече от 20 години, разпитан в осз на 25.05.2021г. излага, че те са го подпомагали финансово, за да стартира бизнес, но и със съвети, мотивация и „всички нормални неща“. В. споделял със своя приятел, че майка му и баща му са му давали пари, за да му помагат в бизнеса. Касае се за семейство с добро имотно състояние – имали са къща, на чието място е построена кооперация. А., сестра му и техните родители живеят в различни жилища. Имат и вила, посещавана от свидетеля. В бизнеса жалбоподателят опитва различни неща - търговия, транспорт и др. Преди десетина години родителите му се занимавали с бизнес. На свидетеля не е известно какво е занятието на майката на жалбоподателя.

Показанията на свидетелите, за които не се констатира възможна заинтересованост от изхода на спора, са последователни, логични и си кореспондират, затова и съдът ги цени, в частта им относно високия жизнен стандарт на родителите на оспорващия, който им позволявал да го подкрепят финансово. Като бивш служител на дружество, дял от което е имал бащата на жалбоподателя (регистрираното през 1996г. [фирма] е със съдружници В., А. и Д. – справка в ТР), св. И. е по-конкретна за периода 2010г. – 2011г., когато според нея В. В. се е занимавал с транспорт и фармация. Никой обаче от свидетелите не споделя данни за конкретно като момент, размер и др. обстоятелства финансово подпомагане на жалбоподателя от неговите родители. Б. дори не знае дали майката на В. се занимава с нещо, а познава него и нея от повече от 20 години. Той общо назовава занятието на жалбоподателя и баща му като „бизнес“ без да дава сведения за негова насока, периметър.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Жалбата е допустима като подадена от надлежна страна - ревизираното физическо лице срещу издаден му ревизионен акт, обжалван по административен ред съгласно чл.156, ал.2 ДОПК, без да е отменен по чл.156, ал.3 ДОПК от постановеното Решение № 1596/ 20.09.2019г. по чл.155, ал.2 ДОПК. При неговото съобщаване по чл.148 ДОПК на 25.09.2019г., срокът по чл.156, ал.1 ДОПК изтича на 10.10.2019г., така че съдебната жалба, депозирана чрез Дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП (предадена на пощенски оператор на 9.10.2019г.), не е просрочена по чл.151, ал.1 ДОПК.

РА № Р-22002218007072-091-001/ 7.06.2019г. е издаден от компетентни органи по приходите – В. В., определена поименно и функционално в заповед № РД-01-803/ 7.06.2017г. на териториалния директор и П. П., главен инспектор приходи – ръководител на ревизията по силата на ЗВР № Р-[ЕГН]-020-01/ 20.11.2018г.

Спазена е предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма по образца по чл.120, ал.3 ДОПК с реквизитите по чл.120, ал.1, пр.2, т.1–8 ДОПК. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № Р-22002218007072-092-001/ 17.05.2019г., съставляващ съгласно чл.120, ал.2, изр.1 ДОПК неразделна негова част.

Съгласно чл. 109 от ДОПК, не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. Касае се за преклузивен срок, след чието изтичане се препятства възможността на органите по приходите да установяват данъчните задължения. Този срок се прилага служебно и предопределя допустимостта на производствата за установяване на задълженията за данъци.

Трайно установена е съдебната практика, че началният момент на ревизионното производство е този на предприемането на действия по връчване на заповедта за възлагане. В разглеждания случай ЗВР № Р-22002218007072-020-001/ 20.11.2018г. е връчена на В. на 3.12.2018г. Обхватът на ревизията е за задължения за данъци върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периода 01.01.2012 г. -31.12.2014 г. Според правилата за броене на сроковете, за задължения по ЗДДФЛ за 2012 г. преклузивният срок по чл. 109, ал. 1 ДОПК за образуване на производство по издаване на РА изтича на 31.12.2018г. и следователно е спазен.

По отношение на процедурата: Към особения ред за облагане, предвиден в чл.122 ДОПК, ревизиращите органи са преминали след като, изследвайки придобито имущество, банкови сметки, получени възнаграждения, други доходи е установено превишаване на разходите над декларираните доходи. При определяне на основата, подлежаща за облагане с данък върху доходите на основание чл.122, ал.2 от ДОПК, са взети предвид относимите към лицето обстоятелства по чл.122, ал.2, т.1-16 от кодекса и отразените в декларациите по чл.124, ал.3 ДОПК такива. При извършване на ревизията органите по

приходите са съобразили разпоредбите на чл.122, чл.123 и чл.124 от ДОПК. За установените обстоятелства по чл.122, ал.1 от ДОПК е уведомено ревизираното лице, че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл.122 от ДОПК ред и му е определен срок за представяне на доказателства и за ангажиране на становище. На основание чл.122, ал.3 от ДОПК до В. е адресирано ИПДПОЗЛ за попълване на съответните декларации.

Възражението за изтекла погасителна давност за задълженията по ЗДДФЛ за 2012г. е неоснователно. 5-годишната давност съгласно чл.171, от ДОПК, е започнала да тече на 01.01.2014г., е спряна при извършването на двете ревизии със ЗВР, на втората ревизия от 20.11.2018г. по правилото на чл.172, ал.1, т.1 от ДОПК и е прекъсната с издаване на обжалвания РА на 7.06.2019 г. по правилото на чл.172, ал.2 от ДОПК, като съгласно чл.172, ал.3 от ДОПК от прекъсването на давността започва да тече нова давност, т.е. от 7.06.2019г. Към момента не е изтекла нито новата 5-годишна давност, нито абсолютната 10-годишна давност по 171, ал.2 от ДОПК. По аргумент за по-силното основание не е изтекла нито кратката, нито абсолютната давност за задълженията на В. по ЗДДФЛ за 2013г.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят разполагаемостта с парични средства у жалбоподателя в началния момент на ревизираните периоди. Приходните органи възприемат за най-благоприятен за жалбоподателя вариант, че към 01.01.2012г. той е разполагал със сумата 5000 лв. в брой. Не ценили договорите за заем, сключени между него, баща му, майка му и зет му първо, поради тяхното представяне едва в производството пред решаващия орган, приключило с отмяна на РА с дата 10.08.2018г.; второ, поради недеклариране на заемите от заемодателите по чл.50, ал.1, т.5 б. „а“ ЗДДФЛ, и трето, защото заемодателите не посочили доказателства за разполагаемост с парични средства към датите на всеки договор за заем.

В настоящето производство (още с жалбата по реда на чл.152 ДОПК) жалбоподателят формулира позиция, че договорите за заем са трансформирани в безвъзмездна финансова помощ в негова полза от родителите В. и зетя Д.. В частта относно парична подкрепа на оспорвания от неговия баща, макар неконкретизирано откъм дати и суми, се подкрепя от свидетелските показания.

Когато данъчнозадълженото лице поддържа, че е получател на дарение като основание за имуществените размествания, при които са получени процесните суми, негова е тежестта да докаже твърдените факти - чл.154, ал.1 от ГПК във вр. с § 2 ДР ДОПК. При пълно доказване на получаване по дарение на паричните средства те се дисквалифицират като доход – арг. чл.13, ал.2 ЗДДФЛ и не са обект на облагане - чл. 2 ЗДДФЛ.

Решаващият орган добил данни от информационната система на НАП, според които по реда на чл.50 ЗДДФЛ В. Ж. В., баща на жалбоподателя, е деклариал за 2008г. данъчна основа 35708,32 лв.; за 2009г. – 25451,10 лв., за 2010г.- 29778 лв. За 2011г. той нито е подал ГДД по ЗДДФЛ, нито за него са депозираны справки по чл.62 КТ. Същевременно в периода 2009г. – 2011г. В. В. платил на [фирма] общо 15120,45 лв. Изложеното отрежда средномесечен доход на В. (баща) 2809 лв. за 2008г., 2120 лв. за 2009г. и 2481 лв. за 2010г.,

благодарение на който той е разполагал както със средства за издръжка на домакинството (годишният статистическият разход за домакинство за 2011г., достъпен на сайта на НСИ е 8388 лв. и несъмнено е по-висок от този за предходните 3 години, а в този период В. не са имали непълнолетни деца). Всичко това означава, че бащата на жалбоподателя е имал възможност да го подпомогне финансово поне със сумата 10 000 лв. през 2011г. По тези съображения съдът приема, че началната разполагаема сума на А. В. към 01.01.2012г. е 5000 лв. (приета от ревизиращите) + 10000 лв. безвъзмездна помощ (дарение) от неговия баща. Изводът произтича от разглеждането на изброените доказателствени източници в тяхната логическа обвързаност и времева последователност. Въпреки липсата на нормативно изискване при предоставяне на суми в брой между роднини безвъзмездно да се съставя писмен акт (арг. чл. 225, ал. 1 от ЗЗД) тезата за неговото осъществяване следва да съответства на житейската логика и на обичайните отношения между роднини по права линия. При горния анализ на доказателствата в преписката и на ангажираните в съдебното производство такива съдът приема за установена възможността на В. Ж. В. да спести сума в размер на 10 000 лв. в периода 2008г.-2010г. и да подпомогне с нея сина си през 2011г.

Съдът възприема като правилен подхода на ревизиращите органи да заключат, че нито бащата, нито майката, нито зетят на В. са му предоставили заеми така както това е описано в съответните договори от 24.06.2011г. и от 25.08.2011г. общо 19000 лв. от Т. В.; от 27.06.2011г. и 29.11.2011г. – общо 18200 лв. В. Ж. В. и от 07.07.2011г., от 22.08.2011г. и от 01.03.2012г. общо 21200 лв. заемодател И. Д.. Освен че последният не е заявил подобно обстоятелство пред приходната администрация (при своята ревизия), той не се споменава от свидетелите като подпомагащ финансово жалбоподателя.

При извод, че към 01.01.2012г. жалбоподателят разполага с 15 000 лв. в брой и при останалите установявания на ревизиращите недостигът на парични средства за 2012г. (приходна част 5000 лв. пари в брой; 10 000 лв. дарение от В. В. и 1250 лв. от продажба на дружествени дялове в [фирма] на Г. Г.; разходна част 20000 лв. внесен капитал в [фирма], 100 лв. платени задължения на трети лица и 300,85 лв. разходи за услуги от НЕТ 1 Е. и И. АД) възлиза не на 15400,85 лв., а 5400,85 лв., обуславящ данъчно задължение 540,08 лв.

Не са опровергани констатациите и изводите на ревизиращите за приходната (2 000 лв. от продажба на дяловете на [фирма] на 26.06.2013г. на купувач Р. И.; 5 476, 32 лв. получен на 17.09.2013г. паричен превод в размер на 2800 Е. /с левова равностойност 5 476.32 лв./ от М. К., В., С. Republic и разходната (64 050 лв. за придобити дялови участия в [фирма]; 4 000 лв. - за покупка на дружествени дялове на [фирма] на 21.05.2013 г.; 55 000 лв. - за покупка на дружествени дялове на [фирма] на 11.12.2013 г. и 5 000 лв. за покупка на дружествени дялове на [фирма] на 15.03.2013 г.; разходи за доставки от регистрирани по ЗДДС лица - 996,43 лв., в това число от [фирма] и [фирма], обуславящи недостиг на парични средства в размер на 57570,11 лв. и доходи от М. К. Б., Република Ч. 5476,32 лв. Данъчната основа 63046,43 лв., обуславяща данъчно задължение в размер на 6304,64 лв.

За 2014г. към доходите на В. от трудови правоотношения (4924,34 лв.) и от

друга стопанска дейност с източник „Д. застраховане“ 6597,37 лв. ревизиращите прибавят 8200 лв. получени от [фирма] на 1600 лв., на 24.04.2014г. от Панорама ОТТ АД 1600 лв. и на 24.09.2014г. 5000 лв. получени от Панорама ОТТ АД, определяйки основа за облагане в размер на 18072,37 лв., обуславяща дължимост на данък в размер на 1807,24 лв., от който авансово внесен 492,93 лв. Установеният с РА данък за довносяне е 1314,82 лв.

Предвид гореизложеното РА, с който на жалбоподателя е определен дължим данък по чл.48 от ЗДДФЛ за 2012г. в размер на 1540,08 лв. подлежи на отмяна за сумата 1000 лв. данъчно задължение, а в останалата част на определения данък за 2012г. в размер на 540,08 лв. (закъснителната лихва е 334,69 лв.), за 2013г. 6304,64 лв. (лихвата е 3267,05 лв.) и за 2014г. 1314,82 лв. (лихвата е 547,74 лв.) е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора право на разноски имат както РЛ, така и ответникът. Такива от В. са направени за внасяне на държавна такса от 10 лв. Съразмерно на уважената част от жалбата му се следва 1,17 лв. разноски, а на ответника, пропорционално на отхвърлената част от жалбата е дължимо юрисконсултско възнаграждение в размер на 924 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160 и чл.161 от ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 15-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ, по жалбата на А. В. В., Ревизионен акт № Р 22002218007072 091 001/ 07.06.2019г., издаден от В. В., началник сектор, възложил ревизията и П. П., ръководител, органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден при обжалването му по административен ред пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. с Решение № 1596/ 20.09.2019г., като

ОПРЕДЕЛЯ данъчно задължение за данъчен период 2012г. в размер на 540,08 лв. и закъснителни лихви, възлизащи на 334,69 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част на установения за 2013г. данък в размер на 6304,64 лв. и закъснителни лихви в размер на 3267,08 лв. и в частта на установения данък за 2014г. в размер на 1314,82 лв. и закъснителни лихви в размер на 494,82 лв.

ОСЪЖДА А. В. В. да заплати на Националната агенция за приходите 924 (деветстотин два и четири) лв. юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното съдебно производство.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на А. В. В. 1,17 (едно цяло и седемнайсет стотни) лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ:

